
Mødedokument

B8-0177/2019

11.3.2019

FORSLAG TIL BESLUTNING

på baggrund af redegørelse fra næstformanden for Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik

jf. forretningsordenens artikel 123, stk. 2

om en europæisk sanktionsordning for krænkelser af menneskerettighederne (2019/2580(RSP))

Heidi Hautala, Barbara Lochbihler, Judith Sargentini, Margrete Auken, Jordi Solé, Martin Häusling, Molly Scott Cato, Klaus Buchner, Florent Marcellesi, Reinhard Bütikofer, Bodil Valero, Tilly Metz
for Verts/ALE-Gruppen

Europa-Parlamentets beslutning om en europæisk sanktionsordning for krænkelse af menneskerettighederne (2019/2580(RSP))

Europa-Parlamentet,

- der henviser til sine tidligere beslutninger, hvori det efterlyste en EU-dækkende mekanisme til at indføre målrettede sanktioner mod enkeltpersoner, der er involverede i alvorlige krænkelse af menneskerettighederne, herunder den af 11. Marts 2014 om udryddelse af tortur i verden¹,
  - der henviser til erklæring 25 til Lissabontraktaten om behovet for at sikre behørig procesrettigheder for personer eller enheder, der er berørt af EU's restriktive foranstaltninger eller EU-foranstaltninger til bekæmpelse af terrorisme,
  - der henviser til EU's strategiske ramme og handlingsplan vedrørende menneskerettigheder og demokrati (2015-2019),
  - der henviser til erklæringen fra næstformanden for Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik efter Rådet for Udenrigsanliggenders møde i december 2018,
  - der henviser til resolution af 22. januar 2019 fra Europarådets Parlamentariske Forsamling om Sergei Magnitsky og andre efter ham – bekæmpelse af straffrihed ved hjælp af målrettede sanktioner;
  - der henviser til undersøgelsen med titlen "Målrettede sanktioner mod enkeltpersoner på grund af alvorlige krænkelse af menneskerettighederne – virkning, tendenser og udsigter på EU-plan", som blev offentliggjort den 26. april 2018² af Generaldirektoratet for Eksterne Politikker,
  - der henviser til den nederlandske regerings initiativ af november 2018 til støtte for en EU-ordning for globale menneskerettighedssanktioner,
  - der henviser til forslag fremsat af forskellige civilsamfundsgrupper af 14. november 2018 om et europæisk menneskerettighedsudvalg med relation til indrejseforbud,
  - der henviser til forretningsordenens artikel 123, stk. 2,
- A. der henviser til, at EU's restriktive foranstaltninger - mere almindeligt kendt som sanktioner - er blevet en integreret del af EU's værktøjskasse for eksterne forbindelser i de seneste to årtier med over 40 forskellige restriktive foranstaltninger, der i øjeblikket

---

¹EUT C 378 af 9.11.2017, s. 52.

²Undersøgelse: "Målrettede sanktioner mod enkeltpersoner på grund af alvorlige krænkelse af menneskerettighederne – virkning, tendenser og udsigter på EU-plan", Europa-Parlamentet, Generaldirektoratet for Unionens Eksterne Politikker, Temaafdelingen for Eksterne Forbindelser, den 26. april 2018.

findes i 34 lande, og mange af dem gennemfører FN's Sikkerhedsråds resolutioner direkte;

- B. der henviser til, at EU ud over de landespecifikke sanktioner for nylig har indført restriktive horisontale foranstaltninger mod spredning og brug af kemiske våben og cyberangreb samt specifikke foranstaltninger til bekæmpelse af terrorisme;
  - C. der henviser til, at eksisterende EU-sanktioner er rettet mod såvel statslige som ikkestatslige aktører såsom Da'esh og al-Qaeda;
  - D. der henviser til, at det anslås, at to tredjedele af EU's landespecifikke sanktioner er blevet iværksat til støtte for målsætningerne for menneskerettigheder og demokrati;
  - E. der henviser til, at Europa-Parlamentet gentagne gange har opfordret til, at der indføres en EU-ordning for globale menneskerettighedssanktioner (også omtalt først som "EU's globale Magnitsky-liste");
  - F. der henviser til, at der i nogle få lande, herunder USA, Canada, Estland, Litauen og Det Forenede Kongerige, er blevet indført ordninger for specifikke sanktioner i forbindelse med menneskerettigheder; der henviser til, at den amerikanske lovgivning ikke indeholder nogen form for retslig prøvelse;
  - G. der henviser til, at den nederlandske regering i november 2018 indledte en drøftelse blandt EU's medlemsstater om den politiske mulighed for en ordning for målrettede menneskerettighedssanktioner på EU-plan; der henviser til, at de indledende drøftelser fortsætter i en arbejdsgruppe under Rådet;
1. opfordrer til en hurtig indførelse af en selvstændig, fleksibel og reaktiv EU-dækkende sanktionsordning, der vil gøre det muligt for de personer, der er ansvarlige for eller involveret i alvorlige menneskerettighedskrænkelser og overgreb på verdensplan, at være målrettede;
  2. er af den faste overbevisning, at en sådan ordning vil være et værdifuldt tillæg til EU's eksisterende værktøjskasse for menneskerettigheder og udenrigspolitik, og at den vil styrke EU's rolle som global menneskerettighedsaktør, navnlig i dets støtte til ofre og menneskerettighedsforkæmpere i hele verden;
  3. er overbevist om den potentielle effektivitet af en sådan ordning og dens evne til at påvirke de pågældende personers og enheders adfærd samt dens potentielle afskrækkende virkning og symbolske værdi ved at lægge større vægt på de situationer, hvor de demokratiske oppositionsaktivister og menneskerettighedsforkæmpere er i fare;
  4. bemærker med forsigtig optimisme de indledende drøftelser i Rådet om dette spørgsmål; opfordrer indtrængende NF/HR og hendes tjenestegrene til at følge en konstruktiv og proaktiv tilgang til denne proces og forventer, at hun regelmæssigt rapporterer om udviklingen i disse drøftelser;
  5. understreger, at regimet bør gøre det muligt at begrænse restriktive foranstaltninger, navnlig aktivfrysninger og EU-adgangsbegrænsninger, mod enkeltpersoner eller enheder, der er ansvarlige for eller involveret i, eller som bistår, finansierer eller

bidrager til planlægning, ledelse eller provision af grove krænkelse eller krænkelse af menneskerettighederne opfordrer Rådet til at medtage grænseoverskridende krænkelse i ordningens anvendelsesområde;

6. understreger betydningen af, at ordningen er i overensstemmelse med og supplerer eksisterende EU-politikker og eksisterende landespecifikke og horisontale restriktive foranstaltninger; insisterer i denne forbindelse på, at den nye ordning ikke bør erstatte de nuværende landespecifikke foranstaltningers anvendelsesområde vedrørende menneskerettigheder; mener endvidere, at en eventuel fremtidig ordning fuldt ud skal supplere og være i overensstemmelse med den eksisterende internationale ramme for sanktioner, navnlig i forbindelse med FN's Sikkerhedsråd;
7. understreger nødvendigheden af, at ordningen er juridisk sund og i fuld overensstemmelse med de højest mulige standarder for beskyttelse og overholdelse af retten til en retfærdig rettergang for de pågældende personer eller enheder; insisterer i denne forbindelse på, at afgørelser om at opføre og slette enkeltpersoner bør være baseret på klare og tydelige kriterier for at sikre en grundig domstolskontrol;
8. understreger, at strafferetlig forfølgelse inden for rammerne af nationale eller internationale jurisdiktioner af gerningsmænd til grove menneskerettighedskrænkelser fortsat bør være det primære mål for alle EU's og medlemsstaters bestræbelser for at bekæmpe straffrihed; minder i denne forbindelse om staternes grundlæggende ansvar for at stille gerningsmændene til ansvar for krænkelse af menneskerettighederne;
9. advarer om, at regimets politiske legitimitet i høj grad vil afhænge af Rådets evne til at vedtage listerne nøje på grundlag af menneskerettighedshensyn i modsætning til geostrategiske eller andre hensyn; opfordrer i denne forbindelse Rådet til at overveje at anvende afstemning med kvalificeret flertal med henblik på udarbejdelse af sådanne lister;
10. mener, at ordningen bør være rettet mod enkeltpersoner, både statslige og ikkestatslige aktører eller enheder;
11. forventer, at fremtidige opførelser på listerne skal være baseret på hård dokumentation og udelukkende open source-oplysninger, herunder oplysninger fra civilsamfundsorganisationer; forventer, at der er en klar og direkte forbindelse mellem opførelsen på listen af en enkeltperson og deres forbrydelse;
12. mener, at den nye ordning bør fokusere på gerningsmænd med en direkte og umiddelbar forbindelse til forbrydelsen, såsom personer fra sikkerhedsstyrkerne eller retsvæsenet, men også give personer fra det højeste niveau i kommandokæden mulighed for at blive opført på listen, hvor det er relevant;
13. mener, at en snæver vifte af krænkelse bør prioriteres, såsom direkte involvering i tortur, tvungen forsvinding, menneskehandel og politisk fængsling; opfordrer til, at enkeltpersoner, der er involveret i forretningsaktiviteter, der direkte bidrager til alvorlige krænkelse af menneskerettighederne, såsom dem, der opstår som følge af våbenhandel, der puster ild til konflikter, udbredt land grabbing eller miljødelæggelse, også bliver taget i betragtning inden for rammerne af denne sanktionsordning;

14. opfordrer medlemsstaterne til at sikre korrekt gennemførelse og håndhævelse af sanktionsordningen, når den først er etableret; opfordrer Tjenesten for EU's Optræden Udadtil (EU-Udenrigstjenesten) og Kommissionen til for deres vedkommende at afsætte tilstrækkelige ressourcer og ekspertise til at overvåge gennemførelsen af den nyligt etablerede ordning og til at lægge særlig vægt på offentlig kommunikation om listerne, både i EU og i de pågældende lande;
15. opfordrer til, at Den Europæiske Ombudsmands mandat udvides til at omfatte EU's sanktionsordninger, herunder om menneskerettigheder, eller alternativt til oprettelse af en særlig EU-ombudsmand for sanktioner;
16. insisterer på, at Parlamentet fører nøje kontrol med Rådets aktioner under denne fremtidige ordning, navnlig med hensyn til definitionen og ændringerne af kriterierne for opførelse på listen og ændring af disse lister;
17. hylder den utrættelige indsats, som civilsamfundets aktivister gør for at støtte indførelsen af sanktioner rettet mod de enkelte gerningsmænd; anbefaler, at der nedsættes et rådgivende udvalg på EU-plan bestående af eksperter og repræsentanter for civilsamfundet, som kan bidrage til de igangværende drøftelser i Rådet om en fremtidig sanktionsordning for menneskerettigheder; insisterer på, at et tæt samarbejde med dette udvalg skal indarbejdes i enhver fremtidig ordning;
18. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, næstformanden for Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, medlemsstaternes regeringer og parlamenter, FN's generalsekretær og Europarådets generalsekretær.